Vragen en antwoorden

over de Heilige Geest (1)
over emotionele onvrijheid, gebondenheid (2)
over het nemen van besluiten en de vrije wil (3-6)
over de voorbereiding op incarnatie (7-9)
over zonde in seksualiteit (10)
over de geestelijke betekenis van Goede Vrijdag (11)
over beeldtaal en de menselijke taal (12,13)
over angst voor verandering (14)

Goede Vrijdag, 27 maart 1959
lezing 54

"Gegroet in de naam van God. Ik breng jullie zegeningen, dierbare vrienden, gezegend is dit uur. Het plan voor vanavond was dat jullie mij vragen zouden stellen, maar voordat we daartoe overgaan, wil ik nog iets tegen jullie, mijn vrienden, zeggen. Juist nu, in deze symbolische tijd, zijn er twee nieuwe groepen gevormd en ik zou daarover tegen al mijn vrienden iets willen zeggen, zelfs tegen diegenen die tot dusverre niet aan groepswerk deelnamen. Zij hebben misschien ook iets aan wat ik te zeggen heb.

Gods wereld staat jullie bij al deze inspanningen bij. Wij zijn met al onze bescherming en leiding bij jullie. Toch zullen er perioden zijn waarin we jullie alleen laten, waarin we niet tussenbeide komen, want anders kunnen jullie niet leren. Een kind kan niet leren lopen tenzij het een paar keer gevallen is en zich gestoten heeft. Hetzelfde geldt voor geestelijke en emotionele groei. Laat de soms onvermijdelijke wrijving en ergernis een les voor jullie zijn. Dit zal voor allen die er bij betrokken zijn een grote beproeving zijn. *Jullie houding* tegenover een meningsverschil of wat voor opschudding ook bepaalt je vooruitgang. Laat je je in met je

ijdelheid, met je zelfrechtvaardiging? Moet je kleine ego triomferen? Of zul je wat er zich aandient, nemen voor wat het is en er van leren om je naar binnen te richten, om te zien wat *jij* ervan kunt leren in plaats van te kijken hoe verkeerd die ander wel is, waarbij je je eigen kleine pijn en de ogenschijnlijke onrechtvaardigheid vergeet? Dat zal de maatstaf zijn, vrienden. *Op die manier* zul je de Genade van dit contact eren en de leringen in hun zuiverheid bewaren. Vergeet deze woorden nooit. Het enige wat je kunt doen, de enige manier om de grotere plicht die ver boven jezelf uitgaat te vervullen, is om te leren en te groeien en alles wat er in leven gebeurt, de kleine en de grote dingen, te nemen voor wat het is en ze van dit standpunt uit te beschouwen. Als je leert om dat te doen, zal niemand van jullie, persoonlijk en als groep als geheel, ooit tekort schieten.

Diegenen van jullie die alleen naar deze lezingen komen maar niet aan het groepswerk deelnemen, jullie kunnen precies hetzelfde in je dagelijks leven in acht nemen. Ook jullie kunnen meehelpen met het bouwen van deze prachtige tempel en aan dit werk bijdragen door van je wrijvingen in je dagelijkse leven te leren. Doe dat, vrienden, en jullie zullen vrede vinden; jullie zullen licht aan het einde van de tunnel zien waar je je op een gegeven ogenblik misschien in bevindt.

Met deze woorden zegen ik op deze symbolische dag jullie allemaal.
En nu, beste vrienden, ga ik jullie vragen beantwoorden."

VRAAG: De eerste vraag is van iemand die niet aanwezig is. Het gaat over de Heilige Geest. De vraag luidt als volgt: mag ik vragen wat de kosmische bedoeling en de menselijke betekenis is die aan de macht van de Heilige Geest wordt toegekend? In sommige oosterse christelijke geloofsrichtingen en filosofieën wordt de Heilige Geest beschouwd als een toekomstige leider en boodschapper voor de mensheid. Kunnen of dienen we in ons leven en werken zo toegewijd te zijn aan en geholpen te worden door de Heilige Geest als we toegewijd moeten zijn en geholpen worden door Jezus? (1)

"Of de Heilige Geest in sommige leringen als deel van de Drie-eenheid of als het hele lichaam van de goddelijke wereld wordt voorgesteld die alle heilige of gezuiverde geesten omvat, of dat de Heilige Geest als de Goddelijke Vonk in elk levend wezen wordt gezien – en alle drie interpretaties zijn zonder dat ze elkaar uitsluiten juist – het wezenlijke is dat je toewijding aan God en aan Christus, die zo'n grote bijdrage in het

totale Verlossingsplan heeft geleverd, alleen kan worden bepaald door de Heilige Geest binnen in jezelf te vinden. Hoe je dat doet, heb ik jullie de hele tijd laten zien, vrienden. De enige manier is om in je eigen duisternis en belemmeringen door te dringen. Ik ben bang dat ik het steeds weer moet herhalen: wanneer mensenwezens met uiterlijke middelen, door geloofstheorieën, theologische interpretaties verlossing en vereniging met God, met het goddelijke zoeken – waarbij ze zichzelf dwingen om volgens verkeerd begrepen dogma's te leven – dan leven ze in een dwaling. Dan is er iets verkeerd. Want de enige manier waarop je het ware antwoord kunt vinden, is: doordringen in je eigen blokkades, het overwinnen van je weerstand, het leren kennen van jezelf in de diepere lagen van je persoonlijkheid. Alleen dan zul je de betekenis van God kennen. Dan zul je Hem vinden, de eenheid met Hem vinden. Dan zul je weten wat Christus betekent, niet door theoretische verklaringen. Dan zal je eigen Heilige Geest zich kenbaar maken, tenminste zo nu en dan. Dat is de enige manier waarop ik deze vraag naar waarheid kan beantwoorden. Als er iets in mijn antwoorden niet helemaal duidelijk is, nodig ik jullie uit om dat door tegenvragen met mij te bespreken voordat we met een ander onderwerp verder gaan."

VRAAG: Over het werken met het thema emotionele gebondenheid, kunt U ons enkele suggesties geven voor de manier waarop je bij het werken met beelden een zoektocht naar zoiets als emotionele gebondenheid kunt beginnen? (2)

"Er is hiervoor niet één toelichting mogelijk, maar evenveel als er menselijke persoonlijkheden zijn. Wat is alles bij elkaar genomen de menselijke persoonlijkheid? Er spelen heel veel factoren een rol. Het temperament, het karakter, de manier waarop de verschillende universele krachten in de juiste verhoudingen werkzaam zijn; de algemene ontwikkeling, de bijzondere ontwikkelingen van bepaalde neigingen. Uit dit alles zijn de omstandigheden in dit leven en in vroegere levens voortgekomen. Deze en andere bijkomende factoren spelen allemaal een rol. Maar laat ik proberen om in kort bestek, voorzover dat nu mogelijk is, een gemeenschappelijke noemer met betrekking tot deze kwestie te vinden.

Eén factor bij emotionele gebondenheid waar je niet omheen kunt, is *angst*. Zoals jullie heel goed weten, kan angst alleen vanuit eigenzinnigheid en trots ontstaan. Het klinkt misschien als een sterke vereenvoudiging, maar dit gezichtspunt kan voor iemand die tot emotionele onvrijheid geneigd is een begin van de verheldering

betekenen.

Het opgroeiende kind heeft behoefte aan liefde, maar het kan zijn dat het niet zoveel liefde krijgt als het zou willen; of misschien krijgt het een andere, minder volmaakte soort liefde, waardoor het onvervuld blijft. Nu kan zo iemand, wanneer de eigenwil zich in bepaalde kanalen gaat begeven, onderbewust tegen zichzelf zeggen: ‘ik moet en zal liefde hebben; ik verlang zó naar liefde, mijn ervaring heeft me echter geleerd dat ik die toch niet echt kan krijgen; of ik kan alleen maar liefde krijgen door me aan bepaalde dingen te onderwerpen die ik echt niet leuk vind’. Op een primitief niveau is dit wat er gebeurt wanneer een kind moet gehoorzamen en bepaalde dingen moet doen die het eigenlijk niet wil. Enerzijds moet het zich wel gewonnen geven vanwege het gezag dat sterker is, anderzijds geeft het ook toe omdat het de liefde, waar het zo naar hunkert, niet wil verspelen.

Deze strijdige, althans ogenschijnlijk strijdige drijfveren - het verlangen naar liefde aan de ene kant, en aan de andere kant de angst om de liefde kwijt te raken of niet te krijgen - maken het kind gespannen, en creëren daarmee dit conflict. Het schept, specifieker gesproken, bij bepaalde temperamenten een neiging tot onvrij en gebonden zijn. Natuurlijk zijn er nog heel veel andere factoren die een rol spelen. Maar nu we het onderwerp in zijn algemeenheid bespreken, kunnen we niet op elk daarvan ingaan. Er zijn zoveel mogelijkheden. Ik kan wel zeggen dat ieder mens die nog niet helemaal gezuiverd is deze neiging in een bepaalde mate (misschien in heel geringe mate) een beetje heeft.

Denk er alleen maar aan hoeveel waarde je eraan hecht om bij iemand die belangrijk voor je is in de gratie te zijn; de goedkeuring te krijgen van mensen van wie je houdt of die op de een of andere manier belangrijk voor je zijn. Zodra een verlangen te sterk is of het onmogelijk wordt om dit verlangen los te laten, ga je vanuit angst handelen en vanuit een druk die neerkomt op dwang. Dit is misschien niet altijd zo sterk dat het de naam van emotionele onvrijheid of gebondenheid verdient. In wezen komt het echter op hetzelfde neer, omdat je wellicht op subtiele manieren ontrouw aan jezelf wordt. Als de behoefte en het verlangen om bemind te worden sterker zijn dan het trouw zijn aan jezelf, werkt het principe van de emotionele gebondenheid.

Ik raad ieder die dit padwerk doet aan, bij zichzelf te kijken naar deze neiging, ook al is die niet zo uitgesproken. Je zult ontdekken dat veel mensen, die naar het schijnt helemaal geen last van onvrijheid hebben,

ogenschijnlijk geen enkele neiging hebben om zich onderdanig te gedragen en opstandig zijn, zich vaak alleen maar zo flink gedragen omdat ze diep in hun hart juist bang voor dit probleem zijn. Ze geloven dat zij zich tegen gebondenheid beschermen door op een schijnbaar tegenovergestelde manier te handelen. Hoe gezonder iemand emotioneel is, des te minder nadrukkelijk zal hij met zijn onafhankelijkheid te koop lopen. Hoe meer je daar een fundamentele angst voor hebt en ertegen vecht, hoe meer je neigt naar het uiterste - volledige emotionele gebondenheid.

Tot slot nog iets: waar openlijk of bedekt sprake is van onvrijheid, moet ook altijd een zekere mate van masochisme of sadisme in het spel zijn. Masochisme heeft als ongezonde oorzaak het zich dwangmatig onderwerpen teneinde iets te krijgen (liefde, goedkeuring etc.); en sadisme ontstaat omdat men een afkeer heeft van de staat van onderworpenheid waarin men zich bevindt en daar wrok over koestert. Deze wrok wordt dan natuurlijk op de andere persoon in kwestie geprojecteerd, al gaat dat vaak indirect en onderbewust. Wrok gericht op jezelf is masochisme. Het is precies dezelfde wrok: bij sadisme richt deze zich op de ander, en bij masochisme keert hij zich tegen jezelf."

VRAAG: Iemand werd duidelijk gemaakt dat het nemen van besluiten een noodzaak in het leven is. Deze persoon gelooft dat dit in feite een vorm van eigenzinnige wil en trots is en dat je op Gods wil moet wachten. (3)

"De mensheid heeft altijd de neiging om van het ene uiterste in het andere te vervallen. Wetend dat het ene uiterste verkeerd is, wil je graag geloven dat het andere uiterste goed is. Dat zou zoveel makkelijker zijn, en er zou niets zijn dat je tegen elkaar hoefde af te wegen. Gods wil maakt zich niet zo makkelijk kenbaar. Gods wetten zijn binnen in de ziel werkzaam. Als iemand, die niet in staat is of niet bereid is om beslissingen te nemen, wacht tot God daarvoor zorgt, zal wat er gaat gebeuren niet Gods besluit zijn maar het gevolg van zijn eigen zwakheid, zijn geringe bereidheid of zijn onvermogen om besluiten te nemen. Het is een illusie om te denken dat je zonder besluiten te nemen door het leven kunt gaan. In feite neem je elke keer dat je ademt een besluit. Elke keer dat je geen besluit neemt, neem je ook een besluit, elke keer weer, zij het dat het een verkeerd of onvoordelig besluit is. Het is Gods wil dat je volwassen, onafhankelijk wordt en verantwoording voor je eigen beslissingen neemt. Dit houdt absoluut niet in dat het een eigenzinnig besluit zou moeten zijn. Dat kan het zijn, maar het hoeft niet. Dat hangt

helemaal van de beweegreden af.

Wie zoiets beweert en het op een vrije, volwassen manier nemen van besluiten als eigenzinnigheid betitelt, zou zichzelf kunnen afvragen – of zijn helper zou hem die vraag kunnen stellen - waarom heb je het gevoel dat God beslissingen voor jou zou moeten nemen? Gaf God je niet je vrije wil? Houdt vrije wil niet in dat je een volwassen persoon wordt die zelf verantwoorde beslissingen kan nemen? Gaat er achter het idee dat, als jij de beslissingen neemt, Gods wil zich niet kan manifesteren misschien de vrees schuil voor het feit dat je zelf verantwoordelijk bent en dat je jezelf misschien de schuld moeten geven? Is het niet te makkelijk om niets te doen en maar op God te wachten voor het leiden van je leven. Is het echt de toewijding aan God die dit idee vormt of zit er iets anders achter dit gezichtspunt? Als je op Gods beslissing wacht en het loopt slecht af, is het dan niet veel makkelijker om te zeggen dat het allemaal de fout van God is? Je spreekt deze woorden misschien niet uit, zelfs niet in gedachten. Maar je emoties drukken het zeker uit wanneer je je achter deze muur van illusie verschuilt; en die verandert heel vaak in vroomheid omdat de in jouw ogen duidelijke toewijding iets heel anders verbergt.

Nee, vrienden, het is veel gezonder om te zeggen: ‘ik kan het alleen maar zo goed doen als mijn kennis reikt, zelfs al blijken mijn beslissingen zo nu en dan verkeerd te zijn. Ik handel naar beste weten, zo goed als ik kan, waarbij ik probeer om met iedereen die bij de beslissing betrokken is rekening te houden, met zo weinig mogelijk egoïsme maar met het gezonde uitgangspunt dat ik er evenveel toe doe als ieder ander. Maar ik realiseer me dat ik een mens ben met mijn beperkingen en daarom kan het niet anders of ik maak fouten. Ik ben bereid om de prijs te betalen voor het leren van alle fouten die ik mogelijkerwijs maak. Door het vermijden van beslissingen zou ik in werkelijkheid alleen maar proberen te ontkomen aan het betalen van de prijs voor het leven’. Dit is gezond. Het is ongezond als je God de beslissing voor je laat nemen zodat je misschien niet te maken krijgt met volwassen besluiten, hun gevolgen en de verantwoordelijkheid die verbonden is aan het nemen ervan.

Dit schuwen van verantwoordelijkheid – want dit is waar het op neer komt – is net zo verkeerd als eigenzinnig handelen waarbij je gewoon je gang gaat zonder met een ander rekening te houden. Het niet nemen van beslissingen zal in feite dikwijls dezelfde gevolgen hebben als ondoordachte en egoïstische besluiten die je neemt zonder verder ergens bij na te denken. Het is helemaal verkeerd om te denken dat

onafhankelijke beslissingen per se egoïstisch en eigenzinnig zijn. Het is net zo'n dwaling om te denken dat het geen besluiten nemen onder het mom van 'wachten op Gods wil' ontbloot is van egoïsme en eigenzinnigheid. Het zou, op een verborgen manier, wel eens veel eigenzinniger kunnen zijn om te weigeren beslissingen te nemen; het kan zelfs oneerlijk zijn om te zeggen: "het is mijn wens om Gods wil voor mij te laten beslissen".

Ik zeg niet dat, wanneer iemand dit zegt, het alleen maar gemotiveerd wordt door een fundamentele oneerlijkheid. Het is niet zwart of wit. Gods drijfveren vermengen zich altijd met verkeerde of ongezonde motieven. Zeker, een waar verlangen naar het doen van Gods wil kan gepaard gaan met een zekere lafheid en een weigering om de eigen verantwoordelijkheid op zich te nemen. Het is juist dat deze weigering de keuze van een geestelijke 'waarheid' inhoudt teneinde een rationele verklaring voor de zwakheid en het ziek zijn van de ziel te hebben."

VRAAG: Zou u willen zeggen dat het nemen van een besluit een manifestatie van de vrije wil is of een natuurlijk gevolg van de wet van oorzaak en gevolg? Bij elk willekeurig besluit dat je moet nemen, is het nemen van dat besluit gewoon een natuurlijk gevolg van een oorzaak? Of is het de vrije wil? (4)

"De mens is begiftigd met een vrije wil in tegenstelling tot wezens die zich nog in een lager ontwikkelingsstadium bevinden; dieren en planten bijvoorbeeld. De vrije wil houdt het vermogen in om je eigen beslissingen te nemen en de verantwoordelijkheid daarvoor te dragen. Het is zeker aan te raden om vertrouwen in God te hebben en om leiding te vragen en geen besluiten te gaan nemen zonder God om hulp te vragen. Maar wanneer je om leiding vraagt en wacht totdat deze zich via verschillende kanalen kenbaar maakt, terwijl je tegelijkertijd je eigen hersens, je fatsoen en je verantwoordelijkheid gebruikt, gebruik je ook je vrije wil. Het leiding vragen houdt al een zekere flexibiliteit, een niet aanwezig zijn van een eigenzinnige wil in. Dus vraag om leiding in het nederige bewustzijn dat je niet altijd kunt weten wat de juiste antwoorden zijn; maar besef dat je je eigen verantwoordelijkheid hebt en daarom verantwoording voor je besluiten verschuldigd bent, of ze nu goed of verkeerd blijken te zijn. Het is in ieder mensenleven niet te vermijden dat je soms verkeerde besluiten neemt, maar je moet zeker van ze leren. Is dat zo moeilijk te begrijpen?"

VRAAG: Ik ben bang van wel, maar ik wil wat meer tijd nemen om

erover na te denken. Ik begrijp het niet, als de wet van oorzaak en gevolg in sommige gevallen uitgebreid wordt? (5)

"Nee, helemaal niet. De vrije wil werkt binnen de wet van oorzaak en gevolg."

VRAAG: Maar dan ben je niet vrij...als een gevolg van een oorzaak. (6)

"Nee, je zet door je besluiten of het gebrek daaraan je eigen oorzaken in werking. De causaliteitswet of de wet van oorzaak en gevolg bestaat niet als een kracht die niets met jou te maken heeft. Integendeel, hij bestaat juist als het resultaat van de vrije wil van de mens. Hij is er het voortbrengsel van. Ik zou willen voorstellen dat jullie deze vraag bij jullie discussie na afloop betrekken. Ik denk dat de meeste van mijn vrienden hem best goed begrijpen, dus een discussie erover zou verhelderend voor je kunnen zijn. Of is er nog iemand anders die het niet begrijpt?....Nee? Als er toch nog onduidelijkheden en vragen over dit onderwerp zijn, zal ik proberen om daar later een keer meer licht op te werpen. Als er evenwel een echte blokkade is, zou dit zeker in het persoonlijke werk met beelden aandacht moeten krijgen. Want dan zul je juist in deze vraag een belangrijke sleutel voor je eigen problemen vinden." *(Dank u.)*

VRAAG: Wat gebeurt er met de geesten die geen plaats in het Verlossingsplan hebben en voorbereid worden voor een incarnatie? Worden ze met of zonder hun instemming aan deze scheiding onderworpen, op welke manier worden ze voorbereid? (7)

"Dezelfde principes zijn hier van toepassing. Ze worden altijd geraadpleegd en ze hebben eerst een vrije keuze. Dan wordt samen met hen gekeken naar wat deze keus zou kunnen inhouden; wat voor consequenties hij zou kunnen hebben als je er vanuit het gezichtspunt dat belangrijk is, namelijk geestelijke ontwikkeling, naar kijkt. Een wijzere en hoger ontwikkelde geest geeft raad en wijst op bepaalde dingen die de geest in kwestie misschien niet ziet omdat hij het overzicht nog niet heeft. Zoals ik in de lezing die over dit onderwerp gaat heb uitgelegd, wordt in sommige gevallen hun eigen keuze volledig in overweging genomen wanneer het een verstandige keuze is. In andere gevallen worden ze erop gewezen dat hun keuze gevaren in zich bergt. Men laat hen zien op welke manier en waarom. Dan kunnen ze de raad aannemen – of niet. Hun wens wordt gerespecteerd. In andere gevallen is hun keuze

te gemakkelijk en daarom zou het toekomstige leven hun geen enkel groeikans bieden. En weer krijgen ze raad en laat men hun zien wat de gevolgen kunnen zijn; en weer kunnen ze de raad aannemen of niet. En in weer andere gevallen moet hun de keuze ronduit ontzegd worden omdat deze zo blind is en van zo weinig begrip van het doel van het leven getuigt, dat ze zichzelf en anderen grote schade zouden berokkenen wanneer ze hun eigen voorstellen zouden volgen. Bovendien zou, als ze dat zouden doen, *de wet van oorzaak en gevolg en de vrije wil worden geschonden.* Ze moeten binnen het raam blijven van de gevolgen die ze zelf door hun vroegere acties en reacties hebben teweeggebracht. Er is wat dat betreft enige ruimte, maar deze ruimte is niettemin begrensd. Een geest die enig begrip en zicht, enig zelfbesef heeft gekregen, zelfs voordat hij deel van de grote orde van de Goddelijke Geesten Wereld uitmaakt, zal binnen het raamwerk van zijn eigen oorzaken zijn keuze maken. Wanneer dit niet het geval is en een entiteit hardnekkig weigert om raad te vragen, zal hij heel natuurlijk in de kuilen vallen die hij door zijn vroegere vrije wil voor zichzelf gegraven heeft. Dan *lijkt* zijn wil beperkt maar dit is niet zo, want de beperkingen zijn het voortbrengsel van *zijn* vrije wil. Kortom, dezelfde principes gelden voor alle geesten, of ze nu tot het Verlossingsplan behoren of niet. Het verschil bestaat alleen daarin dat de eersten vanuit het oogpunt van de werkelijkheid een verstandiger besluit voor hun levens zullen nemen."

VRAAG: Willen ze allemaal dat ze geïncarneerd worden? (8)

"Nee, dat willen ze niet allemaal."

VRAAG: Is het toch niet zo dat ze moeten? (9)

"Na een bepaalde tijd moeten ze. Soms krijgen ze de raad om het nu te doen, omdat dat beter zou zijn; soms nemen ze die raad aan. Als ze dat niet doen, krijgen ze nog wat meer tijd. Anderen zijn te gretig en willen te vlug incarneren. Dan krijgen ze in overeenstemming daarmee weer een advies en ze kunnen dat al of niet accepteren. Alleen wanneer hun keuze al te zeer indruist tegen de natuurlijke wet van oorzaak en gevolg worden ze op bijna net zo'n manier als de groeiontwikkeling - die kun je niet stoppen - naar incarnaties toe getrokken Als een mensenkind lichamelijk een kind wil blijven, kan het daarin niet slagen. Er vindt een natuurlijke groei plaats. In dit opzicht lijkt dat er op. Al deze wetten, de wetten van reïncarnatie, net zoals alle andere wetten, volgen een natuurlijke werkwijze en zijn niet zomaar willekeurig en krachtig werkzaam. Ze zijn met een oneindige wijsheid en een oneindige vooruitziendheid

geschapen; er wordt bij deze wetten niet alleen met de betreffende individuele entiteit rekening gehouden, maar zijn eigen vervulling van de wet is een onderdeel van de Grote Zaak. De een werkt binnen de ander en komt nooit in botsing met de ander. Dit is voor mensen heel moeilijk te begrijpen, vrienden. Het concept is dermate uitgebreid dat jullie het niet echt kunnen begrijpen.

Overigens, je kunt in sommige gevallen door naar een ander mens te kijken en hem te leren kennen vrij makkelijk zien of hij er vurig naar verlangde om te incarneren of dat het tegen zijn kortzichtige wil in gebeurde (wat je niet moet opvatten als tegen zijn vrije wil). Mensen die geen zin in het leven hebben, die ertegen vechten, zijn gewoonlijk degenen die niet wilden komen, die er de voorkeur aan hadden gegeven om in de geestelijke wereld te blijven waar de omstandigheden dikwijls gemakkelijker zijn en waar de mogelijkheid om je te ontwikkelen wel aanwezig is, maar het gaat allemaal heel veel trager. Als het vernietigingsinstinct krachtig is, is het het voortbrengsel van de antilevenskracht; als het levensinstinct zwak is, als de wil om te leven zwak is, kun je er vrij zeker van zijn dat de entiteit er niet erg naar verlangde om te incarneren omdat hij enkele fundamentele zaken niet begreep. Aan de andere kant, bij mensen die een sterke levenskracht bezitten, die een positieve kijk op het leven hebben, kun je er redelijk zeker van zijn dat het persoonlijkheden zijn die graag incarneerden; zij deden het echter niet eerder dan goed voor hen was. Het is ook mogelijk dat een negatieve en zwakke persoon met destructieve neigingen vroeger geïncarneerd is dan goed voor hem was. Is dat duidelijk?”
(Ja, dank u.)

VRAAG: De volgende vraag gaat over het begrip zonde in seks; zoals daar in de katholieke kerk in het postulaat over het overwinnen of bedwingen van seks naar verwezen wordt, zoals het ook in sommige oosterse religies gesteld wordt. (10)

“Bij de kinderlijke, onvolwassen persoonlijkheid is de seksuele impuls totaal op zichzelf gericht en egoïstisch, los gemaakt van de erotische en de liefdeskracht en de kracht die de ander erbij betrekt, niet om diegene als een noodzakelijk instrument te gebruiken maar met als doel om een te worden. Jullie weten allemaal dat egoïsme, het uitsluitend op jezelf gericht zijn strijdig met de Goddelijke Wet is. Aangezien de mensheid als geheel zelfs nu nog – en in vroeger tijden was dat in nog veel sterkere mate het geval - emotioneel onderontwikkeld is, en aangezien in veel beschavingen als gevolg van deze onrijpheid, die zegt dat seks zondig is, massabeelden ontstonden, werd de seksuele drift verborgen gehouden.

Maar iets dat verborgen is, kan niet tot ontwikkeling komen. Zoals jullie weten, gaat het met je persoonlijke beelden, die het resultaat van verkeerde kinderlijke conclusies zijn, net zo; ze veranderen niet omdat ze in het onderbewuste verborgen worden gehouden en dus in je ziel verlamd raken. Aangezien de onrijpe en primitieve persoonlijkheid de seksuele impuls op een heel zelfzuchtige en afgescheiden manier ervaart, *is* deze 'zondig', als je dit woord wilt gebruiken. En om die reden is de mens bang om hem bewust onder ogen te zien zodat hij met de rest van de persoonlijkheid tot rijpheid kan komen. Daarom kan de seksuele impuls ook niet een deel van de liefdegevoelens worden. Dit veroorzaakt een vicieuze cirkel. Hoe meer het bestaan van deze impuls door het idee van de zondigheid ervan wordt onderdrukt, des te minder kan hij tot rijping komen en een geheel met liefde gaan vormen. Telkens als hij tot uiting moet komen, voelt de persoon zich schuldig en beschaamd, waarbij hij abusievelijk probeert om de seksuele kracht er uit te rukken. Het is waar dat op de manier waarop de onrijpe persoonlijkheid seks ervaart, dit schadelijk is omdat deze zo op hemzelf gericht is en hij seks los ziet van liefde. Maar de remedie is dan niet het uitrukken van een natuurkracht die niet weggevaagd kán worden, hoe hard je het misschien ook probeert; de remedie is om de seksuele kracht met de persoonlijkheid mee laten groeien en deze deel van de liefde te laten worden.

Geen enkele kracht, geen enkel principe als zodanig kan op zich ooit slecht of zondig zijn. Het hangt er altijd weer vanaf of deze op het zelf gericht, egocentrisch, door emotionele onrijpheid in dit opzicht afgescheiden en liefdeloos is; of dat deze een kan worden met en deel kan uitmaken van de liefde en de levenskracht. Dit geldt voor alle krachten, alle emoties, alle principes en alles wat bestaat. Als de mensheid dit eenmaal gaat begrijpen – en je begint er vandaag de dag al iets van te ontwaren – zullen godsdiensten niet langer beweren dat seks als zodanig zondig is. Natuurlijk moesten de godsdiensten bij gebrek aan een diepgaande kennis wel verkondigen dat seks zondig is, omdat de rauwe en vaak gevaarlijke en heel verwoestende seksuele kracht op de verkeerde manier in veel mensen tot uiting kwam.

Bij het zien van de gevolgen hiervan kwamen ze tot de verkeerde conclusie en kozen de verkeerde remedie. Het andere uiterste is altijd het verkeerde geneesmiddel en veel dichter bij het ene uiterste dat men wil vermijden. De juiste andere mogelijkheid is om de seksuele kracht als een levende realiteit te erkennen die niet zonder ernstige schade voor de menselijke persoonlijkheid te verwijderen is (als dat überhaupt al lukt), en hem op de juiste manier te richten door het erkennen van zijn diepere

betekenis. Je kunt niet zeggen dat seks goed of slecht, juist of verkeerd is, net zo min als je kunt zeggen dat elektriciteit goed of slecht, juist of verkeerd is. Het hangt er helemaal van af waarvoor en hoe je hem gebruikt en met welke bedoeling. Veel mensen begrijpen dit tegenwoordig wel. Maar ik ben bang dat maar heel weinig mensen dit emotioneel net zo goed begrijpen als met hun verstand. Wanneer je in de diepere lagen van je onderbewuste geest terechtkomt, zul je ontdekken dat de meeste van jullie hun verstandelijke kennis over dit onderwerp niet delen. Waarom niet? Omdat je als kind je seksuele impulsen verborgen hield. Heel vaak werd je het gevoel gegeven hoe slecht je in dit opzicht was en daarom ontwikkelde zich in jou het idee dat seks zondig is. Vandaar dat je onbewuste, de in dit opzicht verkeerde conclusies, je schuld en je angst ervoor zorgen dat je seksuele impuls nu nog bijna even kinderlijk is als toen je nog een kind was."

VRAAG: Kunt u ons vertellen wat de spirituele betekenis van Goede Vrijdag is? (11)

"De spirituele betekenis van Goede Vrijdag is dat je het kruis dat je zelf hebt gemaakt op je eigen schouders neemt. Wat betekent dit? Dat je in je leven, zowel in je huidige leven als in vorige incarnaties, door zowel bewust als onbewust tegen de waarheid en de goddelijke wet in te gaan, omstandigheden hebt geschapen, die een zware last vormen. Door het kruis op je te nemen, zeg je 'ja' tegen het verantwoordelijkheid nemen voor je lot; en alleen al door dit 'ja' zeggen ben je klaar om je van dit kruis te verlossen, om in een zo positief en gezond mogelijke geest door de moeilijkheden, door de 'kruisiging' heen te gaan.

En met positief bedoel ik niet dat je het bestaan van die moeilijkheden ontkent, maar dat je ze accepteert, wetend dat *jij* ze hebt veroorzaakt. Ze zijn er door jouw toedoen, of je dat nu in sommige gevallen wel kunt zien maar niet in andere. Door de oorzaak in je eigen verkeerde acties en reacties te zoeken, neem je het kruis op. Je rebelleert niet tegen de moeilijkheden door jezelf wijs te maken dat een onrechtvaardig lot jou heeft getroffen. Je geeft je ook niet aan valse vroomheid over waarin je lijdzaam de gevolgen van je verkeerde daden, gedachten of emoties ondergaat, zonder ook maar een poging te wagen om erachter te komen wat in jou dit alles heeft veroorzaakt - je gelooft dan liever dat het Gods wil is dat je lijdt zonder de oorsprong van je lijden te begrijpen. Alleen door in die zin het kruis op te nemen word je in de geest herboren. Op die manier zal je eigen opstanding plaatsvinden. Het nieuwe, vrije leven zal door het vrijmaken van je innerlijke scheppende en gezonde krachten tot

je komen die geblokkeerd zijn zolang je de oorzaak van je lijden, die in jezelf gelegen moet zijn, niet wil kennen.Telkens wanneer je in je persoonlijkheid afwijkingen van de waarheid vindt, wordt het oplossen van alles wat verhard is mogelijk. Dan zal de levenskracht die in een destructieve kracht was veranderd omdat je hem onwetend op een verkeerde manier gebruikte, weer door je heen stromen. Dat is de wedergeboorte en de opstanding die Jezus Christus in een symbolische daad liet zien - nog afgezien van de geestelijke betekenis die ik al eerder met betrekking tot het Verlossingsplan heb uitgelegd.[1]

Iedere individuele entiteit of deze nu in Christus gelooft of niet, zal dit proces moeten doormaken voordat het ware licht en de verlossing tot hem kunnen komen. De innerlijke actie van de ziel is dezelfde als welke Jezus in uiterlijke daden liet zien. Maar ik wil hier natuurlijk nadrukkelijk stellen dat de kruisiging van Jezus niet alleen maar plaatsvond om symbolisch te laten zien wat iedereen innerlijk moet ervaren. Over de grotere betekenis van Zijn leven en dood in het totale Verlossingsplan heb ik het al eerder gehad en dat hoef ik nu niet te herhalen."

VRAAG: In een van de lezingen had u het over de beeldtaal die in de geestelijke wereld wordt gebruikt en u vertelde ook dat het vrij moeilijk is om die in de menselijke taal over te zetten. Ik vroeg me af of U ons meer over deze beeldtaal zou kunnen vertellen zodat we hem beter kunnen begrijpen. Ik zou ook willen weten of U iedere menselijke taal kunt begrijpen en of U zich via een medium in elke taal kunt uitdrukken? (12)

"Wat de beeldtaal van de geestelijke wereld betreft, ik ben bang dat ik dat onmogelijk aan jullie kan overbrengen. Als ik dat aan jullie kon overbrengen, zou het veel makkelijker voor me zijn om mijzelf uit te drukken, en menig verkeerd begrip van mijn woorden zou worden vermeden. Het is dus niet mogelijk om je hier een uitleg van te geven. Mensen kunnen dit veel uitgebreidere communicatiemiddel eenvoudigweg niet vatten. Hun eigen taal beslaat slechts een klein deel van het veel grotere bereik van de beeldtaal. Het is alsof je zou proberen om aan een dier uit te leggen wat mensentaal is.

Wat betreft mijn kennis van de menselijke taal – of die van elke andere geest - daar heb ik dit over te zeggen: ik hoef die bepaalde menselijke

[1] Lezing 21 'De Val' en lezing 22 'De verlossing' (Noot redactie)

taal niet te begrijpen. Ik zie de gedachtevormen in beeldtaal en probeer die via het medium in de respectievelijke menselijke taal uit te drukken waarbij ik zowel van haar zintuigen als haar taal gebruik maakt. Door de oren van het medium hoor ik terwijl ik mij kenbaar maak, en via haar mond en door haar fysieke kennis (bijvoorbeeld van een taal) druk ik mijzelf uit.

Of ik mij in elke willekeurige taal zou kunnen uitdrukken, afgezien van het feit of het medium de taal kent of niet, hangt van het soort mediumschap af. Er bestaan veel soorten trance-mediumschap, een feit dat grotendeels wordt veronachtzaamd. Vanuit het gezichtspunt van fysieke manifestatie en fenomenologie bestaat er een directer en krachtiger soort mediumschap; dat hoort meer thuis in de categorie paranormale verschijnselen. Materialisatie, gedaanteverwisseling, rechtstreeks spreken, aurale gedaanteverwisseling (dat is spreken in een taal die het medium niet wil kennen) en een paar andere van dit soort verschijnselen behoren tot deze categorie. Aurale gedaanteverwisseling wordt in de bijbel ook wel ‘spreken in vreemde talen’ genoemd. Zulke verschijnselen vragen van de kant van het medium en ook van de kant van de geesten een oneindig veel grotere kracht. Het vraagt een totaal andere soort mediumschap dan het gewone trance-mediumschap. Het is erg moeilijk om al deze verschillen en mogelijkheden aan jullie uit te leggen. Misschien kan ik jullie hierover bij een volgende gelegenheid wat meer vertellen, maar de tijd is er nu nog niet helemaal rijp voor.

Er zijn een paar uitzonderingen, maar hoger ontwikkelde geesten maken geen gebruik van het meer directe en krachtiger soort mediumschap dat tot de categorie paranormale verschijnselen behoort, en waarin een veel grovere kracht wordt gebruikt. Deze grovere kracht kan gemakkelijker van geesten worden verkregen die nog dichter bij de aardesfeer zijn. Zulke manifestaties hebben echter ook hun doel en nut. Ze dienen om de ogen van de mens te openen voor het feit dat er nog andere werelden dan zijn eigen wereld bestaan. Door deze realisatie gaan velen misschien een beetje anders over het leven denken. Maar als je deze andere kijk eenmaal hebt gekregen, is het nuttiger om in contact met geesten op een hoger plan te zijn die misschien niet het soort kracht tot hun beschikking hebben die nodig is voor harde ‘bewijzen’, maar die je andere weldaden van een hogere en subtielere aard kunnen bereiden.

Zelfs wat dit ‘bewijs’ betreft - het is niet zo eenvoudig. Het *kan* de deur openen, het kan evenwel alleen maar het begin zijn van het krijgen van een innerlijk bewijs door innerlijke verlichting en zekerheid. Uiterlijk

bewijs is nooit voldoende. Bovendien kun je alleen maar iets voor iemand bewijzen die ervoor openstaat en geen vooroordeel heeft. Wat voor overduidelijke 'bewijzen' er hier of daar ook geleverd worden, iemand die niet bereid is om te kijken en zijn zienswijze te veranderen, zal nooit overtuigd worden, wat er ook gebeurt, omdat we hier te maken hebben met een innerlijke blokkade en die is veel moeilijker te verwijderen dan elke andere uiterlijke hindernis.

Daarom zijn wij, in de wereld van God, niet geïnteresseerd in het produceren van verschijnselen. We hechten belang aan persoonlijke ontwikkeling, want dit is de enige sleutel tot alles. We kiezen daarom een zo eenvoudig mogelijke manier die qua verschijnselen het minste opvalt. We onthouden ons dus gewoonlijk van al zulke manifestaties als rechtstreeks spreken, materialisatie, enzovoort."

VRAAG: Het enige wat ik niet begrijp is, wanneer U door het medium spreekt, vertaalt U dan vanuit Uw beeldtaal of denkt U dan op dit ogenblik aan de taal die het medium spreekt? (13)

"Het is een combinatie van beide. Ik vertaal vanuit de beeldtaal en gebruik haar denkproces dat ik door haar subtiele lichamen beïnvloed." *(Dank u.)*

VRAAG: Vertelt u me alstublieft, waarom ik zo overstuur ben? (14)

"Beste vriend, het zou veel beter zijn om dit in je privé-sessie te bespreken. Maar ik kan zeggen dat je erg bang bent en een grote weerstand heb tegen het herkennen van dingen. Er bestaat een ongerechtvaardigde angst voor verandering." *(Dat begrijp ik.)* Wees dus niet bang, beste vriend. Vertrouw op de wijsheid van God, de wijsheid van de natuur en alles valt op zijn plek. Ga door met je te ontwikkelen, jezelf te vinden en heb het geloof dat alles wat in overeenstemming met Gods wetten gebeurt op geen enkele manier slecht of schadelijk of nadelig kan zijn. Ik vraag je, denk hierover na, mediteer erover. Bij je verdere werk zul je zien dat het precies is zoals ik nu zeg.

Trouwens, dit geldt voor veel mensen die zich op dit pad bevinden: jullie zijn bang voor verandering. Als je dit onderzoekt, waar komt het op neer? Dat jullie veronderstellen dat je verkeerde manier van denken, je verkeerde neigingen en houdingen, je verdraaide emoties die jullie alleen maar ellende bezorgd hebben, beter voor jullie zijn dan Gods wezen. Als jullie de krachten van de natuur door je heen laten werken, zijn ze

feitelijk en in werkelijkheid de meest genezende en harmonische, de meest verrukkelijke en creatiefste krachten die je je maar kunt bedenken.

Beste vrienden, voordat ik wegga, zou ik jullie aan de suggestie willen herinneren die ik onlangs deed, namelijk dat je wanneer er sprake van wrijving is, probeert advocaat van de tegenpartij te zijn. Helaas heb ik daar nog weinig van gemerkt, hoewel zich hiertoe wel veel gelegenheden hebben voorgedaan. Waarom proberen jullie het niet? Het zou jullie heel erg goed doen als jullie acht zouden slaan op mijn woorden. Jullie kunnen niets verliezen door het te proberen. Er is geen risico aan verbonden, behalve misschien voor jullie kleine ego en jullie kleine ijdelheid. Maar alleen door die te verliezen, kun je vrij worden! Als het je evenwel per slot toch niet lukt, neem het in overweging in je individuele werk. Waarom verzet je je ertegen? Het zou van belang zijn dat uit te zoeken. Waar is de weerstand op gebaseerd? Vraag jezelf deze dingen af. Dat zou heel vruchtbaar kunnen zijn. Het laat je misschien zien dat je het in feite niet leuk vindt om het gezichtspunt van de ander te zien. Het laat je misschien zien dat het je een zekere voldoening geeft om in je disharmonie te zijn. Het laat je misschien zien hoe erg je in je trots en je ego gevangen zit en daarom niet half zo objectief bent als je jezelf graag zou doen geloven. Dit alles zal andere vergezichten openen. Ga dus tenminste bij jezelf na waarom je het punt van de ander niet wilt zien. Je hebt zeker genoeg wrijving in je leven.

En nu, mijn dierbare, dierbare vrienden, moge het licht van Christus op jullie schijnen; moge het je ziel verlichten en helpen om je last lichter te maken. *Vergeet nooit dat het je eigen houding tegenover je last is die bepaalt of hij licht of zwaar is.* Ga in vrede, beste vrienden, wees gezegend in je werk, in je relaties, in je inspanningen, in alles wat jullie beroeren en doen. Onze liefde is voortdurend bij jullie. Wees in God."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1959.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel: 'Questions and Answers'.
Vertaling van een aantal vragen en antwoorden - aanvankelijk alleen opgenomen in verschillende V-lezingen - door Anke van der Meer, Ernst Winkler en Wim Scholtens in 1994; aanvulling en herziening door Paul Avis in 2007.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2008*